

Respecte al **4C/ID** (*four-component instructional design*), fou desenvolupat per Van Merriënboer al 1977 amb l'objectiu de cobrir la necessitat que va observar en el desenvolupament de la instrucció d'habilitats cognitives complexes, habilitats que es componen d'elements múltiples que encaixen en moltes de les categories d'objectius d'aprenentatge de Gagné.

CONCLUSIÓ

En el disseny tecnopedagògic de qualsevol entorn virtual d'aprenentatge, es important tenir una visió integral del procés. Cal considerar l'àmbit disciplinari, metodològic i tecnològic per garantir un disseny de qualitat. A més a més, els fonaments teòrics en que es basa, son clau per definir les diferents models de disseny. En el desenvolupament de la instrucció, hem de saber escollir el model que doni una millor resposta a les nostres necessitats.

Bibliografía

- Guàrdia, L. (2000). El diseño formativo: un nuevo enfoque de diseño pedagógico de los materiales didácticos en soporte digital. Barcelona: EDIUOC/Gedisa.
- Heinich, R., Molenda, M., Russell, J., i Smaldino, S. (2003). Instructional media and technologies for learning. Upper Saddle River, NJ: Pearson Prentice Hall.
- Kauchak, D. P. i Eggen, P. D. (1998). Learning and teaching: researched-based methods. Boston: Allyn & Bacon.
- Kinash, S. (2002). On-line learning in American and Canadian post-secondary institutions. Calgary: Universitat de Calgary.